

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 54.

W E SRODĘ DNIA 4. LIPCA 1804.

Z Wiednia d. 27. Czerwca.

Za ś. p. Arcy Xiężną Jmć Maryą Amalią, wdowę po Xciu Parmeńskim zawdział dwor na 6 tygodni żałobę. Przez 4 tygodnie noszona będzie gruba żałoba: mężczyźni używać będą czarnych sukiennych lub kamlotowych sukien, żałobnych szpad i sprzączek &c.; damy czarnych gredytorowych lub kitaykowych sukien, czarnych ubiorow na głowę z włoskley gazy, &c. Przez ostatnie 2 tygodnie oboia ptec nosić będzie cieką żałobę.

D. 25 w wieczor odprawione za nią zostały w zamkowym kościele wigille, a nazajutrz uroczyste exekwije, na których znajdował się Najjaśniejszy Cesarz Jmć z całą familią i dworem. — D. 24 przywiezione tu zostało z Pragi iey serce i w grobie u XX. kapucynow nazajutrz z zwykłą uroczystością pochowane.

List z Pragi pod d. 20 t. m. donosi następujące szczegóły o śmierci Arcy Xżny Jmć. — D. 18 t. m. wszyscy mieszkańcy tey stolicy przez śmierć Arcy Xiężny Maryi Amalii, wdowy po Xięciu Parmeńskim, Placencyi i Gwaštalli, w największym żałopogrążeni zostali. Umarła wspomnianego dnia o godzinie 12 w południe w tuteyszym krolewskim zamku, opatrzywszy się jeszcze doia 9 S. Sakra-

mentami. Z naywiększą stałością i wielkością duszy po tylu przeciwnościach i ciągłej chorobie zakończyła chwalebne życie ta powszechnie szacowana corka wiekopomney Cesarzowy Maryi Teresy, Dama pobożna i wspaniała dobroczynka uboŃstwa. Urodziła się d. 26 Lutego 1746, w roku 1769 d. 19 Lipca poślubioną została ś. p. Xciu Parmeńskiemu, a po iego śmierci od d. 22 Grudnia 1802 mieszkała w tuteyszym zamku. Wysokie iey cnoty iednaty iey powszechny szacunek; dobroć iey serca i uprzejmość, zostawia w sercach wszystkich tuteyszych mieszkańców nie wygasłą pamięć. Była dobroczynną matką uboŃstwa, wdow i sierot. Wylewane nad iey grobem tzy uboŃstwa, któremu ona ie wspaniale osuszała, są naywiększą pochwałą iey chwalebneŃgo życia. Dzwony wszystkich kościołow przypominają stratę tak szacowney Xiężny. Dziś rano o godzinie 5 wyniesione iey ciało do zamkowej kaplicy i z Xiążęcimi znakami na katafalku postawiono, gdzie ciągle odprawiają się msze i modlitwy aż do pogrzebu. Na przemiany przytomni są tym modłom tuteysi C. K. urzędnicy i ślachta, a lud licznie się zgromadza. Dziś o godzinie 11 do 12 przed południem odwiedziło całe C. K. gubernium w żałobie ciało. Jutro o godzinie

5 po południu będzie exportacya przy asy-
stencyi całego dworu do metropolitalnego
kościółta, gdzie ślachta &c. będą na ciało cze-
kać. Przed kościołem przyymie Xiążę Arcy-
biskup z wyższem duchowienstwem ciało, a
po pokropieniu go i odśpiewaniu wigilii, wło-
żone zostanie do królewskiego grobu.

Z Klagenfurtu piszą pod d. 17 Czerwca:
Na d. 13. t. m. dało się w tuteyszem mieście
potrójne uczuć wstrząśnienie ziemi, które tem
bardziej niespodziewane było, że ani baro-
metr, ani magnesowa igła, ani przed, ani po
wstrząśnieniu żadney nie okazały odmiany.
Barometr okazywał ciągle 26 stopień 10 kre-
sek. Pierwsze wstrząśnienie było o godzinie
4 zrana, drugie 5 minut na osmą, a trzecie
najmocniejsze o 3 kwadransach na osmą.
Tuteyszy jeden nczony uważa za osobliwość,
że jego zegar podczas wstrząśnienia stanął, a
od wielu jego magnesow oderwał się tylko od
1 ciężar. D. 9 t. m. uderzył piorun w starą
twierdzę Hochofterwitz, o kilka godzin stąd
odległą, trafił w skazówkę żelazną na murze
będącego kompasu, przebiegł po obu iey koń-
cach, wpadł do izby, gdzie właśnie matka z
dwoma corkami modlitwę wieczorną odbywa-
ła. Jedną z corek na miejscu zabił, drugą
nieszkodliwie drasnął; ale matkę okrutnie opa-
lił, tak, iż całe iey ciało gdyby węgiel jest
czarne i w najwyższych leży bolesciach.

Z Brynu d. 26. Czerwca.

Podług doniesień z Konstantynopola pod
d. 26 Maia, wybuchły nowe zaburzenia w
Romelii: tamteysi buntownicy zinocniwszy się
zbiegami z Serwii, napadają znova podróż-
nych między stolicą i Adryanopolem, i pra-
wie drogę przecięli.

Montegrynowie powstałi także przeciw
swemu Monarsze, (zatem doniesienia nasze z
Serwii, co do tego punktu, nie były ptonne)
i z tego powodu postanowiła Porta 80,000

woyska uzbroić i przeciw buntownikom wy-
stać. (Zapewne do wszystkich prowincyy.)
Mieyscem zgromadzenia tey armii są okolice
Konstantynopoli, do którey znacznie się już
zebrało woyska.

Z Filadelfii d. 15. Lutego.

Prawidła etykietalne, iakich się rząd
Ziednoczonych Stanow Ameryki trzyma, o-
głoszone zostały przez ieden z dziennikow na-
szych.—Prezydent odbiera wizyty, lecz ich
nieoddaje nikomu, procz wice-prezydentowi.
Ten odwiedzany jest od wszystkich, i
wszystkich odwiedza. Ministrowie zagranicz-
ni, iak wszędzie, odwiedzają nayprzod sekre-
tarzow naczelnikow wydziału interesow ze-
wnętrznych. Sekretarze odwiedzają tylko
członki prawodawcze i ministrow zagranicz-
nych. Niemasz różnicy między senatorami,
a reprezentantami. Członki obu izb i mini-
strowie stanu oddają sobie nawzajem wizyty
podług upodobania. Po towarzysystwach zupeł-
na rowność, i niemasz żadnego względu, czy
kto jest na urzędzie lub nie, czy jest roda-
kiem lub cudzoziemcem, czy mężczyzna,
czy kobieta. Niemasz więc żadnego przodko-
wania na obiadach i schadzkach, ale każdy
zasiada gdzie mu wypadnie.

Ponieważ Anglicy poważają się zaciągać
maytkow z okrętow amerykańskich, a nawet
w portach tegoż narodu, wniosł przeto w se-
nacie ieden członek, aby porty amerykańskie
zamknięte były dla obcych okrętow, któreby
zaciągały maytkow z okrętow Ziednoczo-
nych Stanow Ameryki.

Z Londynu d. 12. Czerwca.

Amerykański poseł P. Lewingston, któ-
ry iak władomo naywięcey z członkami strony
opozycyyney przeltawał, wyjechał stąd d.
8 do Paryża. Ma powracać przez Hollandyą
do Paryża. Wyjechał przedzey nizeli się spo-
dziewano. Za cel tego tu podroży naznacza-

ią ciągle pożyczkę dla spłacenia **Luizy** Francyi, i dla tego miewał częste naradzenia z bankierami, mającemi najwięcej do czynienia z Ameryką. Miał on oraz zlecenie, iak ciągle zapewniają, uczynić propozycje do pokoju, czego nie zaniedbał naszemu ministrowi n. udzielić. Względem Malty inny układ ma nastąpić; iednak nie ma się, iak powiadano zostać przy Anglii, za uznanie nowego Cesarza. Nasze ministeryalne pisma czynią wiele n. wag względem P. Lewingstona i nie wystawiają go z dobrej strony. Zawsze mówił za Francją, z resztą zaprzeczał mu powyższych zleceń.

Król Jmć znajdował się w tych dniach zdrowszym, niżeli przeszłego miesiąca. Wszystkie interesa rządowe i papiery podpisywane są przez niego. Czas poobiedni poświęca na przeglądki z familią swoją; powozy ostatnia zawsze letka dragonia.

Postowie hiszpański, duński, szwedzki i portugalski mieli wczoraj naradzenia z lordem Harrowby.

Xzę Kambridgi wyjechał z Londynu na ćwiczenie ~~konny~~ pod jego dowództwem będącego.

Woenny sloop Weazle zatopił się w ąrodziennem morzu, lud iednak się wyratował.

Na misysce P. Arbuthnota, który na ambasadora do Konstantynopola iedzie, mianowany jest podsekretarzem w wydziale zagranicznych interesów P. Elliot.

Mniemają tu także teraz, iż wcale nie przyydzie do lądowej wojny.

Podług doniesień z Beucoles, eskadra kontra admirała Linois nie uczyniła tam tyle szkody, ile spoczątku mniemano, ponieważ wiedziano o iey wypłynieniu z wyspy Francuzkiej i wiele własności kompaniecznych wczesniej uprzęziono.

Miało Londyn postanowić dla P. Adzingtona adres podziękowania za iego administracyą.

Wywóz broni i amunicyi zakazany ieszcze został na 6 miesięcy.

Bombardierski okręt, który do okolic Cherburga był postany, dla zniszczenia tamtejszych francuzkich armatnych łodzi, powrócił nie nie wskurawszy do Portsmutu. Wrzucił tam 3 bomby, ale postrzegł zaraz, iż dla lądowych batteryy nie tamtejszym okrętom zrobić nie można.

W Batawii znajdowało się, podług ostatnich doniesień, wiele holenderskich i francuzkich woennych okrętów, i ostatnie przyprowadziły tam angielską fregatę. Do wyspy francuzkiej przyprowadzili Francuzi zdobyty okręt z Londynu, który miał na sobie za 30,000 talarów wartości.

Podług wiadomości z zachodnich Indyy, wypłynęły z Barbadoes z angielskie wyprawy przeciw Martynice i Surynanie. Ponieważ wszyscy Anglicy przyładek Dobrej nadziei opuścić musieli, zatem wielu ich popłynęło na amerykańskich okrętach do wyspy S. Heleny.

Z okolic Tulonu donoszą, że admirał Nelson cierpiał cokolwiek na oczy, ale z resztą był zdrow. Gdy nasza fregata Amazonka zabrała przed portem tulońskim francuzki bryg ze zbożem, wypadło z portu kilka woennych statków na odbicie go, ale wnet powróciły bez niczego do portu.

Z Bordeaux popłynęła flotyla z armatnych łodzi do Rochefortu. 80 będących tam zatrzymanych neutralnych okrętów, wyszły na początku tego miesiąca pod żagle.

Podług dzisiejszey dworskiej gazety łodzie fregaty Doris zabrały w zatoce Hodiernie z francuzkie armatne łodzie o 30 ludziach i i armacie.

Do rosyjskiego ambasadora hrabi Woronzowa przybiegł w tych dniach goniec z Petersburga, i już stąd nie odjedzie.

W nocy na d. 9 t. m. wykradli srebra z kaplicy rosyjskiego ambasadora. Minister wewnętrzny lord Hawkesbury wyznacza w dzisiejszym gazecie nagrodę za odkrycie złoczyńcy.

P. Pitt doznał wielkiej trudności względem swojego planu obrony w parlamencie, wszelako miał za sobą dotąd większość głosów.

Gdy dnia 8 wniesiono w izbie niższej powtórne odczytanie jego bilu, odezwał się P. Calcraft: cała moja myśl była zwrocona gdy zacny kanclerz skarbowy zapowiedział wniesienie planu obrony. Spodziewałem się po nim planu pełnego dzielności; lecz niniejszy nie jest takim. Jest on podobny do postanowionego rekrutowania maytków w roku 1795, który dał powód do buntu w Nore, i tu obawiam się tego samego skutku.

P. Bastard: Chcą 70,000 ludzi zawerbować i nieustającą armią utworzyć. Lecz iak to jest niebezpieczna dla wolności, drzę na wynikające stąd skutki! Chociażby sam Anioł nami rządził, nie zezwolilibym na takowy środek,

P. Fuller: Wszyscy przyjaciele kraiu pragnęli widzieć, ażeby P. Fox był podporą nowej administracyi; ale z zadziwieniem widzę, iż go nie wezwano do ministeryum, z zadziwieniem, bo znam wspaniałe i dobre uczucia Monarchy. (Tu przerwano mu głos i nie dano mówić.) Dobrze, kiedy minie wolno mówić, powiem tylko, iż dla tego nie zrobisz się koalicya na lądzie. (Śmiech powszechny.) Śmiecie się, iednak to jest życzeniem całego narodu.

Bywsi ministrowie wojny P. Jorke i P.

Windham mocno przeciw bilowi mówili, dodając, iż lepiej było przy dawnym urządzeniu zostać.

P. Pitt: Z żalem widzę, iż niektórzy panowie, którzy zgodzali się na moje plany nim zostałem ministrem, teraz je naganiają. Ubolewam, iż pierwszy zapał tak nagle w niektórych członkach ostygł. Nie baczą do czego niniejszy stan zmierza. Zapal, chcący 200,000 ludzi przez wszystkie sposoby wystawić, już przeminął. Zapominają o celu, a krzyczą przeciw sposobom. Utrzymywano, że parafitalni urzędnicy dopuszczają się niesprawiedliwości; ale nie maszcie innych urzędników, którzyby nad nimi czuwali? Zacny ieden mowca utrzymywał, że duch żołnierski i wyniosłość zginie w żołnierzu, kiedy tyle umundurowanych ludzi około niego stanie; że jest rzeczą niestuszną ochotników lub nowozaciężnych stawiać w równym zaszczytce z dawnym żołnierzem. Maż to być prawdą? Odstąpił żołnierza wyniosłość i chęć chwwały, widząc cały naród przybierający na siebie charakter wojskowy, i nie będzież się chciał dyflegnować dla tego, że się wszyscy dyflegnują? Gdyby taki był duch Anglików, tedy prawdziwie ubolewacby należało nad tym kraiem. Przywodzono, iż pomnożenie armii przymusem stać się tylko może; lecz proponowane przezemnie środki nie są także nagłe i dogodne? Zdać mi się iż dosyć inż powiedziałem na zalecenie do powtornego odczytania bilu,

P. Fox: Zacny mowca użala się, że mój szanowny przyjaciel (P. Windham) nagania teraz jego plan, a dawniey pochwalał go, albo raczey nic przeciw niemu nie mówił. Tey sztuki nie raz już użyto dla omamiania opozycyi. Lecz nie podobna sądzić o bilu z samego tylko o nim doniesienia. Wielu z przyjaciół, którzy zacnego mowcę teraz otaczają,

naganiali mi dawnicy, że byłem jednego z win zdania. Na ich uspokojenie chcę teraz odpowiedzieć, i spodziewam się, że im dogodzę, ponieważ jestem za odrzuceniem niniejszego bilu. Zadziwia mię, że niektórzy mowcy o dawney i terazniejszey mówią administracyi. Ja nie widzę żadney różnicy. Sześciu ministrów dawnego gabinetu utrzymali tu swoje miejsca, a zatem stanowią większość; nie jest zapewne obowiązującą dla nich rzeczą mówiąc o nowey administracyi; należy zachować dla nich przynajmniemy tyle grzeczności nie wyłączać ich z administracyi, gdyż mogą być członkami przyszłej. (Śmiech). Za ten mowca wchodząc do administracyi czynił nam wielkie nadzieje; mówiono, że wszystkie wydziały uczynią skutek tego wpływu. Bydź to może, ale jeszcze tego nie wiemy. Niniejszy atoli środek jest najniebezpieczniejszym. Jest to niebezpieczeństwo, o niebezpieczeństwie wtargnięcia; ale jeżeli kiedy było, to i teraz się nie zmniejszyło. Terazniejszy bil mało mu zaradzi. Przyśiężni kościelni będą zapewne ichemi werbownikami. Czemu nie czynić prosto i szczerze? Nie potrzeba tylko usunąć doryczczasowe trudności, zostawić rzeczy jak dawniej były, a werbunek poydzie śpieszno. Potrzeba położyć ufność w narodzie, a każdy ochoczo będzie swego domu i familii bronił. Niniejszy bil nie jest godnym zażegnania mowcy, i ja oświadczam się przeciw niemu.

Przystąpiono do kreszek i większością 221 głosów przeciw 181 uchwalono powtorne odczytanie bilu. Potem na wniosek P. Pitta postanowiono roztrząsać go w ogólney komisyyi. Izba rozeszła się dopiero o godzinie 3 z rana.

Oppozycyjne pisma bardzo się cieszą, że P. Pitt na wstępie zaraz tak małą za sobą

miął większość, i rokuła, że niebawmie będzie przymuszony swoy urząd złożyć.

Dnia 15. Czerwca.

Słychać, iż między Francją i Portugalią zawarty został na stronę Francyi bardzo korzystny handlowy traktat. Dotąd dozwawali Angliści, jak wiadomo, wielkich korzyści handlowych w Portugalii.

O regencyi nie daley nie słychać.

Mówią tu w prawdzie zawsze jeszcze o propozycyach pokoju; dodają nawet, że Cesarzsko-rzymski dwor jest proszony o pośrednictwo; ale dotąd nic pewnego nie można w tej mierze powiedzieć.

Eskaadra w Dungeness stojąca wypłynęła znów ku brzegom francuzkim.

Słychać, że dwor nasz otrzymał pismo od Ludwika XVIII, w którym protestuje się formalnie przeciw wyniesieniu i uznaniu Bonapartego Cesarzem Francuzów. Toż samo miał i do innych dworów uczynić.

P. Wilberforce żądał d. 12 w niższej izbie komisyyi do roztrząśnienia bilu względem zniesienia handlu niewolnikami. P. Fuller przywoził, że Dessalines i Amerykanie utrzymują handel niewolnikami, a zatem nadaremnie byśmy go znofili. Mówiło jeszcze wielu za i przeciw bilowi. Nakoniec przystąpiono do kreskowania i większością głosów uchwalono komisyyą. P. Wilberforce wniósł potem, aby bil od 1go Stycznia 1805 odebrał moc swoią, i aby od 1go Sierpnia żaden statek nie wypływał z Anglii na bandę niewolnikami. Uchwalono.

Rosyjski ambasador miał znów w piątek naradzenie z lordem Harrowby, poczem złożono gabinetową radę.

Francuzki statek, na którym płynął francuzki jenerał La Vallette z 200 ludźmi, rozbił się przy Bahama, i 21 tylko Francuzów wyratowano. Dziewięciu z tych wyratowanych

widział amerykański statek w łodzi na otwartym morzu.

Król Jmć dawał we środę prywatną audyencyą, na której znajdowali się wszyscy urzędnicy stanu. Sędzia londyński zdawał rapport oskazyanych na śmierć i na więzienia zbrodniarzach; wszyscy w liczbie 15 byli od Króla Jmć udarowani.

Z Heidelberga d. 12. Czerwca.

Smutny przypadek zatrwożył wczoraj rano całe miasto. Zeszłego wieczora przybył tu z Durlach sławny autor europejskich roczników w niemieckim języku, legatycyny rada Possett, do swego krewnego, dla zabawienia tu pod czas piękney teraz pory kilka tygodni. Był nizkiego wzrostu i bardzo otyły; wyglądając wczoraj rano o godzinie 7 z okna, przeważył się i spadł z drugiego piętra na ulicę. Lewą stronę głowy tak daleko sobie strukt, że nie tylko zaraz od zranienia odszedł, (ale nawet mimo najstaranniejszego ratunku lekarzy o godzinie 1 po południu umarł. Zwłoki jego pochowano dziś rano zwykłym zwyczajem wszystkich widzów.

Z Paryża d. 15. Czerwca.

Wszyscy skazani, nawet Moreau, odwołali się do kassacyjnego trybunału. Jak ten wyda swoy wyrok, dopiero będą exekwowani z utągodzeniem iakie zyskają. Dotąd są udarowani od śmierci Armand Polignac, Riviere, Ruffillon, Lajolais, Bouvet de Lozier, Armand Gaillard, Rolland, Ducorps. — Moreau siedzi w tej samey izbie w Templu, w której Pichegru się uduślił. Czeką spokojnie dalszego względem siebie wyroku, i nie czyni ani sam, ani jego żona żadnego kroku do złagodzenia go. — Przy kreskowaniu względem Moreau byli sędziowie na trzy równe partye podzieleni: 4 głosowało za śmiercią, 4 za uwolnieniem, a 4 za 2 letnim więzieniem. Po 6 godzinnych sporach przewyższyli, nakoniec

ci, którzy byli za 2 letnim więzieniem. — Rządca paryżki generał Murat, znajdował się na tych sporach i przy wydaniu wyroku. — W Boulogne i wszędzie wielką radość wojską okazały, że Moreau nie został na śmierć skazany.

P. Nauche znajduje się zdrow; dzisiejszy Publicysta odwołało rozgłoszoną wiadomość o jego śmierci.

Dzisiejszy Monitor przywodzi co następujące:

" Kupcy muszą się mieć na ostrożności względem fałszywych wieści, iakie londyńskie dzienniki i pisma rozpuszczają. — Nie ma żadnego podobieństwa, aby spokojność na statym lądzie przerwana być miała. Wszystkie doniosły o kosciacy są araniem. — Fałsz także, aby zaszły na morzu ważne zdarzenia; zachodzą tylko małe rozprawy i te kończą się małą korzyścią. — Nakoniec wszystkie wieści, które spekulanty papierow, lub niedowarsano głowy względem naszego wewnętrznego lub zewnętrznego położenia rozpuszczają, są zupełnie fałszywe."

Liity, które z Montevideo do Ferrolu nadeszły (Mowi Monitor) donoszą, że kapitan przybyłego na rzekę Plata okrętu powiedział: że widział na przylądku Dobrey nadziei sławnego Laperouse, który tam z 19 towarzyszami swego nieszczęścia na barce przez nich zrobionej, z iakiegoś dzikiego kraju przybył. Osoba pisząca o ten z Montevideo, zapewnia, że widziała rapport tego kapitana. Nijpierwsze więc doniesienia z przylądka, zapewnią nas czyli ta wiadomość, wszystkie oświecone narody interesująca, jest prawdziwa lub też iak poprzednie zmyślona.

Z portow naszych umieszczą dzisiejszy Monitor następujące doniesienia:

Z Brestu d. 9. Czerwca. — Admirał

Gantebeum zawiesił swoją banderę w porcie naszym. Eskadra nasza jest tak liczna i piękna, jakiej tu od dawna nie widziano. D. 3 t. m. atakowana była narodowa flotyła pod dowództwem kapitana fregatowego Poliera przy Penmarku od 1 liniowego angielskiego okrętu, 1 fregaty i 8 peniszow. Anglicy nie potrafilo dopiąć swego celu cderznięcia flotyli, i z znacznem uszkodzeniem oddalić się musieli. Z naszej strony żaden okręt nie był uszkodzony.

" Z Cherburga d. 11. Czerwca. — Różne dywizye liczney naszej flotyli stoją teraz na przedporcin. Nad wystawieniem szanccu Bonapartego z raywiękzym pracuią pospiechem. Teraz widzimy użytek rozpoczętych przed 2 laty prac: na 50 przeszło sążni wielkiej tamie, która osłania port, wznoszą się różne nad wodą szanccy. Robią ieszcze na tej tamie jedną batteryą. Port nasz może teraz być uważany jako bezpieczny przeciw wszelkim atakom, i dający pewne schronienie naszem eskadrom.

" Z Barfleuru d. 9. Czerwca. — Gdy fregatowy kapitan Ecolier przybył z dywizyą flotyli przed nasz port, 3 nieprzyjacielskie fregaty, 3 brygi, kilka bombardierow i szalupy zarzuciły przed nim, daley jak na wystrzał armatni, kotwice. D. 7 zrana o godzinie 5 atakowała angielska dywizya naszą flotyłę, i rzuciła kilka bomb. Ogień był z obu stron potężny. Nasze armatne szalupy tak dalece uszkodziły nieprzyjacielskie bombardierery, że musiały poncinać liny i uciekać na morze. Angielskie fregaty, skupiwszy się dla wspierania się nawzajem w ataku, zbliżyły się bardzo do prawego naszego skrzydła; jedna lądowa baterya nasza wypaliła do nich z kilku mozdzierzy, i widzieliśmy pękającą bombę na tyle fregaty, na którą prześiadł się komendant. Odciął on czem prędzey liny i zale-

dwo uszedł na prześtrzenie morza, dając całej dywizyi znak, aby za nim poszła, co w widocznym stało się nieporządku. Jedną tylko nieprzyjacielska bomba upadła w Barfleur, wszystkie inne upadły w korycie portu.

" Z Boulogne d. 13. Czerwca. — Kilka dywizy flotyli stoją przed portem. O półtory mili na przeciwko nas 25 okrętow angielskich stoją na kotwicach; ale nieodważają się zbliżyć do naszej linii. Jedna z Kale przybywająca dywizya wchodzi w tym momencie do portu.

Z Etaples donoszą także pod d. 13 t. m., że tam pod okiem nieprzyjaciela weszła dywizya okrętow. Z Tulonu piszą pod d. 6 t. m., że bryg Pszczoła kilka nieprzyjacielskich okrętow odparł przy wyspie S. Matgorzaty, którego zdobyć chcieli.

Stosownie do wczorayszego wyroku rządowego wolno teraz wywozić zboże z Francyi do Hiszpanii, Portugalii, Niemiec i Hollandyi z portow Agde, Lanouville, Bajonny, Bordeaux, Nantu, S. Walerego, S. Idziego, Sables, Marans, Rochelli, Rochfortu, Gandawy, Antwerpii, Koblentz, Moguncyi i Kolonii. Lecz od każdego myryagramu pszenicy potrzeba zapłacić sta wywozowego po 1 fr., a od żyta i innego zboża po 50 centimow. Opłata ta będzie obrocona w Moguncyi na założenie prostego gościńca z tego miasta do Paryża, a w innych miejscach na zrobienie kanałow i t. d.

Wszystkie kosztowne sprzęty znajdujące się w pałacu królewskim w Turynie i innych mieszkaniach królewskich w Piemencie, mają być użyte na wyporządzenie mieszkania rządowego w Turynie, a to które już są sprzedane, mają być odkupione.

W okolicach Lunewillu poczynił grad w 20 wsiach wielkie szkody.

W Piemencie zakazano nosić i sprzeda-

wac sztylety, pugiwały i inny niebezpieczny oręż.

Uczony włoski prawnik Agresti, rodem z Neapolu, otrzymał prawo obywatelstwa francuzkiego.

Wczoray na teatrze S. Marcina grano pierwszy raz Drama P. Kotzebuego *Hufyci* wierszem przełożona. Widzowie byli sceną, gdy dzieci proszą o łaskę Hullytow, do też poruszeni.

Od brzegow Menu d. 15. Czerwca.

Elektor Jmć Arcykanclerz dał świeżo dowod swojego przywiązania do miasta Wetzlar, dając mu nietylko różne summy w celu obrocenia ich na jego użytek, ale też zmniejszając osobliwy podatek, który tam dawniey był ustanowiony.

Podług listow z Ratyzbony sprawuiący interessa francuzkie P. Bacher, podał żądanie ministrowi Elektora Jmć Arcykanclerza baronowi Albini onakaz wyiechania emigrantowi, bywyszemu biskupowi francuzkiemu Systeron i Xdzu Horn Szkotowi, który był w związkach z P. Drake ministrem angielskim.

Z Genui d. 6. Czerwca.

Wczoray przybyło do naszego portu 69 kupieckich okrętow z Liworna. Podług powieści niektórych ich kapitanow widzieli około naszych brzegow krążące galiotę i dwie szebeki Barbareskow, które wysłały jednę szalupę ku brzegom między Montrone i Viareggio i tam wysiadła na ląd pewna liczba rzych rozboynikow; trzy nieszczęśliwe kobiety, z których jedna była przynadziel poy nali w niewolą.

Statek Duński, który niedawno Anglicy zabrali byli między Montone i Vintimiglia uwolniony od nich został, wypuścili także zabraną bombardę Hiszpańską.

Dnia 2 b. m. przybył do naszego miasta Leonard Gomez de Teran - y - Negro peźnomo-

ny i nadzwyczajny minister Króla Jmć katolickiego przy naszey Rzpłtey. •

Podług listow z Bonouii przez miasto to przeieżdzał jenerał Charpentier, szef głównego sztabu armii włoskiej na czele 200 husarow. Mowią, że udał się do Rzymu aby służył za straż honorową Oycu S. w przypadku gdyby J. S. chciał odbyć podróż do Francyi, jak to od niejakiego już czasu głosić nie przestają.

Z Berna d. 9. Czerwca.

Mowią, że seym postanowił wybrać deputacyą z 6 członkow złożoną, która niebawnie ma się udać do Paryża dla powinszowania odiniany rządu i że dopiero woyt Affry jeden jest do tey deputacyi wybrany. Wybrano kommissyą która ułoży instrukcyje dla tey deputacyi. — Seym postanowił, że w kantonie Appenzel Rod wyższy wyobrażac będzie jeden rok, a Rod niższy dwa roku. Kontiniens każdego z nich będzie dołączony w miarę ludności &c.

Z Nancy d. 14. Czerwca.

Od kilku dni widzieliśmy tu przeieżdżających wielu Panow Roslyyskich i Polskich, którzy do Paryża spieszyli; w tych dniach także przeieżdżano do Paryża wielu od różnych dworow gońcow.

Z Auszburgu d. 14. Czerwca.

Dzisiaj ku wieczorowi Elektórowa Jeymć Bawarska przeieżdżana przez nasze okolice iadąc z Monachium do Karls uhe i czytamy w jedney naszey gazecie pod artykułem z Weroni następujące doniesienie.

”Król Neapolitański miał się skłonić nakoniec, na pozwolenie, aby Francuzi do twierdź w kraiu jego będących załogi swoje w prowadzili. — Admirał Nelson posłał eskadrę ku Korfu, aby ta w pewnym przypadku działala łącznie z siłami morskimi pewnego mocarstwa.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DNIA 4. LIPCA 1804.

*Dalszy ciąg wiadomości o Luizyanie, a
w szczególności o Nowym Orleanie.*

Jednakże tutejsi mieszkańcy porządni są i ochędźni w swoich dobach i w całej powierzczeniowości, co podobno bardziej jest skutkiem potrzeby, a niżeli skłonności.

W całym ten mieście tylko jedna jest drukarnia, i ta drukuje tylko dla rządu; Hiszpanie albowiem tak są niełowierzący, iż ani cienia wolności drukarskiej cierpieć nie mogą; i iakożkolwiek może się to zdawać rzeczą niepodobną, jednak to jest prawda, iż ani pro tego obwieszczenia czyli doniesienia bądź to względem jakiej sprzedaży, lub iakożkolwiek zgubionej rzeczy drukować nie wolno bez przeczycania i podpisania tego pierwej przez rządę lub jego sekretarza.

Co do zabaw, te istotnie zależą na bilarach, których dosyć jest w tem mieście. Jest tu także teatr, ale miły i tylko jeden rząd lożniacy, tudzież jeden teatr i galerja. Reprezentują tu tylko francuskie sztuki i aktorowie nie zle grają swoje role. Mieszkańcy wielkie także mają upodobanie w muzyce, a orkiestra nas obficie się składa tylko z anatorów, między którymi są i wyższego stanu osoby; kapelaków albowiem z profesji prawie tu nie ma.

W tak niedawnych osadach jak ta jest, nie można się ani w kunsztach, ani naukach, iako też i obyczajach wielkiej doskonałości spodziewać; dosyć na tem, że w tym stopniu doskonałości utrzymują się, z którym tu z oyczylego przybywają kraiu, i że całkiem nie

ździejczą. Przychodnie w takich osadach ofiadający, pospolicie mają charakter determinowany i chciwy pieniędzy, albo też są prawdziwi awanturnicy, którzy zwyczajnie wchodzą z sobą w związki, z jakich się zysków lub uciech spodziewają, i rzadko mają ten delikatny gust, który, iak wiadomo, najlepszym jest węzłem towarzysztwa.

Klima tego kraiu niezmiernie jest w lecie gorące, w dni bowiem Czerwcowe, które tu przepędzitem, był termometer w cieniu 117 stopni. Powszechnie te strony mają za bardzo niezdrowe; może dla tego, iż są bardzo niskie, wszak na kilkanaście mil nokoło miała ledwo gdzie mały pagórek widzieć można. Oprócz tego jest jeszcze ten kraj zupełnie w dziki i stanie natury, pełen bagnisk i lasów; gdyż uprawne grunta w bliskości tylko rzek się znajdują.

Niedziela w tym kraiu, iak uważatem, równie tak źle i nienabożnie święcą, iak w innych katolickich krajach; mieszkańcy przestają tylko na odwiedzeniu kości ła dla wysłuchania mszy. Resztę dnia poświęcają samym zabawkom.

Handel Nowego Orleanu zależy istotnie na wywozie skór jelenich, niedzwiedzich i bobrowych. Bawełny, cukru, ryżu, i różnych innych artykułów, które pochodzą z plantacyi nad rzeką. Entra przywożą Indyanie, które zamieniają za szyć, proch, płótno i tym podobne rzeczy. Najpryncypalniejsze artykuły dowozowe są: płody zachodnio-indyjskie i europejskie towary rękodzielne, zwłaszcza te, które są mieszkańcom

potrzebne, lub które mogą z Indyanami zamienić, z którymi bardzo zyskowny prowadzą handel.

Za mego czasu znajdował się w Nowym Orleanie człowiek, który ten handel już kilkanaście lat z Indyanami prowadził, i wtedy znówu się na nową wyprawę gotował. Towarzyszyłem mu w drodze przeszło 300 mil angielskich aż do Meksyku. W tej drodze powiadał mi, iż taki sposób podróżowania połączone jest z wielu niebezpieczeństwami i trudami, i że hiszpański rząd przez niedowierzanie rzadko komu daie teraz pozwolenie prowadzenia takiego handlu. Jego sposób przewożenia towarów, których do swojego handlu potrzebował był, iż je w baryłki pakował, które na koniach zawieszał, i każdy koń trzy takie baryłki nieść musiał; takim sposobem przejeżdżał do 1000 mil przez lasy północnej Ameryki, gdzie wszędzie po drodze robił zamianę na skóry, futra i tym podobne, które regularnie odsyłał do Nowego Orleanu.

Pryncypalne artykuły wywozowe z Luizyany, o których wyżej była wzmianka, zależą na płodach Plantacyi leżących na 200 czyli 300 mil angielskich nad rzeką powyżej Orleanu; lecz mąka przednia, która jest najważniejszym artykułem wywozowym, i niewielka ilość konopi, tytoniu i t. d. które stąd wywożą, pochodzą z północno amerykańskich osad nad Ohio przeszło 2000 mil angielskich powyżej nowego Orleanu leżących. Te towary sprowadzają na szczególniejszych batkach czyli tratwach, iakich na żadnych innych nie widać rzekach; te statki całkiem są płaskie i do 12 stóp szerokie, a 40 stóp długie i uniesą od 10 do 50 heczek. Wyrabiają je niekształtnie i tylko z wierzchu, ile że przybywszy do nowego Orleanu muszą być rozbrane i przedane, gdyż nie podobna niemi płynąć na powrot pod wodę. Zaraz na początku wiosny ładują je, które potem dzień i noc za wodą płyną, i przez miejsca romantowe dostają się do Missisipi w tym czasie, kiedy przybywać wody zaczyna, i gdzie tak bywa niebezpieczna żegluga już dla szybkiego rzeki pędu, już dla pniaków, których się tam coraz więcej gromadzi i prawie ich nie wi-

dać na wierzchu wody, tak iż flisi największego przykładać muszą starania, aby nie podpadli nieszczęściu. Taka podróż kończy się w 4 lub 5 tygodni, w którym przeciągu czasu płynący zaledwo gdzie jednego widzą człowieka; to atoli zupełnie im wynadgradza widok napyłkniejszych okolic, iakie sobie tylko wystawia można.

Od uścia Ohio aż do Nitches nie więcej jest nad 3 lub 4 stanowisk czyli posterunków hiszpańskich. Ich ładnicy kommandanci napadają iak iacy zbóycy na północno amerykańskich kupców z towarami rzeka spuszczających się, i okradają ich; a lubo się ci spokojni obywatele udają do jeneralnego rządcy po zadosyc uczynienie za takie łotrówstwa, nadaremnie jednak, rzadko albowiem bywają słuchani. Zapewnić mogą z doświadczenia, iż tu proces na łędzie prawdziwą jest satyrą na władzę sprawiedliwości.

(Reszta potem.)

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 3. Lipca 1804.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 13 do 26.
— Zyta	- - - - -	13 — 23.
— Jęczmienia	- - - - -	12 — 18.
— Owsa	- - - - -	11 — 13.
— Grochu	- - - - -	15 — 18.
— Kąszy jaglaney	- - - - -	28 — 36.

W Wiedniu d. 23. Czerwca.

Meca wynosząca 16 nalzych garcy:

— Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 25 do 30.
— Zyta	- - - - -	18 — 21.
— Jęczmienia	- - - - -	11 — 14.
— Owsa	- - - - -	7 — 9.

W Brynie d. 22. Czerwca.

Meca Pszenicy

— Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 23 do 27.
— Zyta	- - - - -	18 — 23.
— Jęczmienia	- - - - -	9 — 11.
— Owsa	- - - - -	7 — 8½.
— Prosa	- - - - -	14 — 17.

W Gdańsku d. 16. Czerwca.

Szefel czyli pół korca nalzego w monecie pruskiej (Na łaszt wchodzi 60 szeflow.).

— Pszenica	- - - - -	zł. pol. 10 do 13½.
— Zyto	- - - - -	8 — 9.
— Jęczmień	- - - - -	5½ — 7.
— Owies	- - - - -	5½ — 6½.

DONIESIENIA.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniej wszystkim, którym na tem zależy, wiadomo czyni się: iż na prośbę kuratora Doroty Chomentowski P, adwokata Miłkowskiego dobra Szeligi w cyrkule Sandomirskim leżące, na zaspokojenie summ 8000, 6000,

12000 i 1858 zł. pol. z prowizją, przez publiczną licytacją pod następującemi warunkami sprzedane będą:

1sze Cena fiskalna czyli szacunku uczyni sumę 123090 zł. pol. 20 gr. i w tey dobrą wywołane będą.

2gie Chcąc małący licytować, iorą część szacunku dóbr jako wadium dla bezpieczeństwa licytacji złożyć powinien, która kupicielowi w summie z licytacji wynikającej, przyjęta będzie, innym licytującym złożone wadia zaraz poskończoney licytacji będą oddane.

3cie Kupiciel długi dobra obciążające, jeżeli szacunek dobr nie przenoszą, zaspokoić będzie, powinien jednak nie pierwey, aż dekretem sądowym to iemu nakazane będzie.

4te Resztującą summe z licytacji pochodzącą na długi nie obroconą, w przeciągu 14 dni po potwierdzoney licytacji do depozytu sądowicznego złożyć powinien.

5te Gdyby kupiciel resztującą summe w tym terminie do depozytu sądowicznego nie złożył, lub warunkem licytacji zadosyc nie uczynił, na jego niebezpieczeństwo i wydatki nowa licytacja rozpisana, i tenże do wynadgodzenia wszelkiej szkody obowiązany będzie.

Zaczej wszyscy, którzy te dobra kupić sobie życzą, na dzień 22 Sierpnia 1804 o godzinie 9tey z rana przed tymże C. K. sądem szlacheckim stawic się mają.

Wreszcie wierzycielow hypotekowanych oraz się upomina, aby praw swoich dogladali, i przed, lub pod czas aktu licytacyynnego, nie oczekując osobnego przywołania, z pretensyami swemi zgłaszali się, ile że tylko z summy przez licytacją osiągnioney w pretensyach swych upominać się będą mogli.

Jozef de Nikorowicz.

Münch.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 30 Maia 1804.

Staupeński.

Urząd Syndyka w Magistracie Grodeckiem z pensją roczną 450 rln. złączony jest wolnym i dla osadzenia iego przez wysokie rozporządzenie gubernialne dedato 25 p. m. konkurs aż do 17 Lipca r. b. wyznaczony. Kompetenci zatem dekretemi eligibilitatis tak ex linea politica iako też judieiali opatrzeni mają petita swoje przed wspomnionym ieszcze dniem do C. K. Urzędu Cyrkułu Lwowskiego podać.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiają niniejszym Edyktem Pana Józefa Kuszell, iż Pani Maryanna z Ossolińskich Rozenwerth w punkcie wypfacenia summy 14069 zł. pol. 19 1/2 gr. i drugiey 17211 zł. pol. 16 gr. do Sądow tuteyszych žalobę podała, i pomocy sądowej dopraszała się.

Gdy zaś też Sady dla iego za granicą zamieszkania, iemu tuteyszego sądowego adwokata Hukenszmida za obrońcę z iego szkoda i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, napomina się on niniejszym Edyktem, aby w 90 dniach do odpowiedzi stawit się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrat, i tego Sądowi wymienit, i oraz tych podług prawa użyt krokow które się do obrony swey sprawy pożytecznemi bydz zdają; gdyby bowiem tego nieuczynit i swą zaniedbał sprawę, samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winien był.

Dan w Lublinie dnia 11. Kwietnia 1804.

Kaet, Michałowski,

Poll.

Bubna,

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich.

Rayski, sekr.

Z strony Rządu Węgierskiego są Pawel i Jerzy Mitko albo ich sukcesorowie wezwani, aby się w przeciągu roku od 10 Kwietnia r. b. rachując w Tyrnawie stawili i legat im przez

testament zmarłego Jana Hladicz przypadły odebrali — gdyż w przeciwnym razie ten legat innym Legataryuszom wydany będzie. W Lwowie d. 29 Maja 1804.

Dnia 13 Julii t. r. odprawiać się będzie w Urzędzie Cyrkularnym Krakowskim licytacya następujących Dziesięciu wytycznych, do różnych wakujących funduszow należących na rok 1804 iako to:

1) Dziesięcina chłopska z Wyciąż pratum fisci	-	-	-	250	ryń.	—	kr.
2) z Wsi biskupiey Bronczyce chłopska	-	-	-	187	—	30	—
3) z iedney roli kmiecey w Bronzycach przy Słomnikach	-	-	-	12	—	30	—
4) z Wsi Tomaszowic dworska i chłopska	-	-	-	75	—	—	—
5) z Wsi Bukowno chłopska	-	-	-	265	—	—	—
6) Zurada i Witeradow	-	-	-	300	—	—	—
Dziesięciny do Prafactwa P. Maryi w Krakowie.							
7) z Mastoniacey dworska	-	-	-	17	—	30	—
8) z Bosutowa chłopska	-	-	-	25	—	—	—
9) z Smońłowic chłopska	-	-	-	28	—	45	—
10) z Kaczowic chłopska	-	-	-	15	—	—	—
11) z Ciborowic dworska	-	-	-	25	—	—	—
12) z Stanowic datto	-	-	-	-	-	-	-
13) z Paśmiech chłopska.	-	-	-	-	-	-	-

Dziesięciny te kupic chcący mają się na zwyż wyrażonym terminie rano o godzinie 9 w Kancellaryi Cyrkularney znajdowac. W Krakowic d. 25 Czerwca 1804.

Przez C. K. Galicyi Zachodniey Sądy Szlacheckie Krakowskie ninieyszemi Publiczności dla wiadomości swoiey oznaymuie się: iż na przyszłość w C. K. Sądach Szlacheckich Krakowskich Sessye w dniach po sobie następujących, to iest: w Poniedziałek, w Wtorek, i w Srodę trzymane będą, który nowy porządek co do dni Sessyi, od 1 Lipca r. b. zacznie się i tylko w tych dniach aż do godziny 11 z rana w C. K. Sądzie ninieyszyn pieniądze do depozytu sądowiczego przyjęte będą. Dań w Krakowie dnia 12 Czerwca 1804 roku.

Jakob Kulczewski.

Jozeff de Cronenfels S. P. R. Kawaler.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakow. Galicyi Zachod.
Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey uwiadomiał uiaieyszyn Edyktom Panią Maryannę Puzyninę, iż Pan Stanisław Sołtyk względem nikaza i aresztu sijnego, z tytułu leportatow przeciwko Xiążętom Maciejowi, Janiszowi, Stanisławowi, Karolowi Jozefowi Jabłonowskiim wywindykowanych oraz summy 13,000 zł. pol. w depozycie sądow, n będącey, a to w proporecy względnie inaych współsuccessorow Anny Xiążny Jabłonowskiej należącey, żalobę podał, i przywołania przedkiego wyzwey rzeczonyy Pani Maryanny Puzyniny tenże Pan Stanisław Sołtyk dopraszał się.

Gdyż i też Sądy dla iey zamieszkania zagranicą tuteyszego sądowego adwokata Pana Adama Ruryńskiego za obrońcę ze szkody i niebezpieczeństwen teyże ustanowity, z którym taż Sprawa rozpoczęta podług przepisaney dla Galicyi Zachodniey sądowey ustawy prowadzona i ukończona będzie. Niponia się zitym ninieyszyn obwieszczeniem ażeby na dzień szósty miesiąca Sierpnia 1804 roku godzinę 9 ranną tu w sądzie stawili się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i papiery swe oddać, lub inayż sobie obrońcę wybrała i tegoż Sądowi wymieniła, a oraz tych podług Prawa użyła krokow, które si do obrony swey sprawy pożytecznemi być zdają; gdyby bowiem tego nie uczyniła, i swą sprawę zaniedbała samo sobie szkodę może stąd wynikającą przypisac winna będzie.

Dań w Lublinie dnia 25 Kwietnia 1804 roku.

Michałowski.

Purtscher.

Polł.

Z Rady C. K. sądow szlach: Lubelskich Galicyi Zachodniey.
Rayski.